

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za zboljšanje delavskega stanja.

II.

—o.— Vrednostni ali produktivni kapital je tisto nemirno morje, katero nikdar ne počiva! Na dnu njegovega bistva delajo se viharji prislužljivosti kateri poljejo gibljivo tvarino v valove, istokrat pogubne in upropastujoče! Kdor se s svojim podjetjem napravi na nepokojno to valovje, svest si mora biti, da bode doživljal dogodke, ki se bodo, h'ro vrsteč se, pobijali drug drugega in ki njim bode treba podrejevati svoje misli in načrte.

Denarna vrednost, da govorimo konkretno, bi ne bila to, kar je, ako ne bi imela v sebi neukrotne nagona delati dobička in pomnoževati se. Fabrikant, ki del svoje osebnosti vidi v kapitalu, založenem v svojo obrtnost, gledal bode za tega delj, da se mu glavica v resnici amortizuje in še lepe obresti donaša, to pa bode skušal dosežati z velikim proizvodstvom in majhnim troškom. Valovita izpreminjanje cen ga morebiti prisili, da svojim delavcem ukaže delati po sedemnajst ur na dan, da jim pa za to koncem tedna odšteva samo po štiri goldinarje, če denemo, da si stvar mislimo v sedanjem času! „Delavski material“ je najbržej mrmral v tacih okoliščinah, dosta težko pa, da je z njimi tudi svojo misel spravljal v dotiko! In to je bilo še dobro!

Vse drugače pa je postalo v tistem hipu, ko je v razmerje mej kapitalom in delom posvetila misel, misel namreč na jednako in svobodno osebnost človeško! Tedaj je nastalo socialno gibanje! Neimejochi svet je izpregledal ter uvidel, da je zavisen, ukovan in nesvoboden, da-si je njegova osebnost svobodna sama po sebi! Iskalo se je razloga in našlo se je, da je posamezen nesvoboden in zavisen, ker ne premore toliko, kakor njegov zapovednik, ker se zemeljska dobra nejednakomerno razdeljena. Ta istina, prošinena s samozavestjo svobodnega človeka, ustvarila je socializem!

Zlasti delavec v fábriki, prišed do samozavesti, videl je vsaki dan na svoje oči in čul na lastni ušesi, kako se to godi z njegovo osebo svobodo! Kmalu bil je uverjen, da on s svojo telo poltjé je črni suženj, katerega po svoji volji rabi in zlorabi plačujoči podjetnik in čegar delu se cena v najboljšem slučaju ravná po kompasu, merodavnem za kapitalistično oseko in plimo! Postal je vsled tega delavec socialen hipohonder, ki se je ozirati jél po

zdravnikih! Postal je on sestaven del socialnega vprašanja, katero sedaj trka na naše duri, in mu jih odpreti treba, če nečemo, da bode prepozno!

Državni naš zbor je že nekaterekrat vsprejel tega čudnega gosta. Imenito mu je v delavskem vprašanju naproti hitel s preustrojo rokodelstva, z nadzorniško postavjo, z redom za rudarstvo in te dni bavi se nam s šestim poglavjem obrtnega zakona, ki hoče delavski stan zagraditi pred silovitostjo podjetništva! Zakon hoče odslej čuvati, da se fabriškemu delavcu ne odtoči zadnja kaplja njegove moči in da se mu prezkodaj ne usuši kapital, ki ga nosi v svojih rokah! Zakoni se nadalje pripravljajo, ki bode delavca rešili najhujše skrbi, če bi padel v nezgodo ali bi nanj prišla bolezen in onemoglost! In tako dalje! S kratka: naš zakonodaven zbor bode posredovalno posegal mej zakone, ki se z gotovostjo in strogostjo vršijo s podjetniške in delavske strani in ki se je bati, da se ne ujedó! V varstvo hoče vzeti slabejšega, a pri tem ne oškodovati močnejšega, pred vsem pa preprečiti socialne vihre, ki se iz zamolklega sedanjega bušanja vsuti preté na vznemirjeno človeško družbo! Ta dobra volja, uravnati razmerje mej velikim obrtnikom in fabriškim delavcem, razlegala se je jasno skoro iz vseh govorov v državni naši zbornici v generalni debati k šestemu poglavju obrtnega zakona. Človeška moč ni v stanu zapovedovati visokim zakonom, ki molčeč in redno opravljajo svojo službo v nacionalni ekonomiji, ona ne more odpraviti nejednakosti, ki jo oni neprestano snujejo mej nami, kakor drugi zakoni nerávnno morsko površino, ali kar se storiti dá, to storimo, — staviti jim moremo nasipe in dajati tolažila za njihove nasledke!

V tem smislu in duhu lotil se je socialnih reform naš državni zbor, ki bode po tem potu napredovaje mogel kažipot postati drugim državam. Res smo v Avstriji pozno, stoprav zadnja leta začeli pisati prva poglavja socialno-revolucionarne zgodovine, ali simptomi nezdravega organizma razvijajo se zadnji čas tudi pri nas tako, da se ni več obotavljati s treznim razmišljanjem stvari in neodlaganim delom. Uprav čudno nam je tedaj bilo čitati poročilo, da je bila naša zbornica čisto vsakdanje razpoložena po deloma praznih sedežih, ko se je zadnji četrtek začelo govoriti o — socialnem vprašanju. In debata je bila z začetka plitva in po tej plitvi vodici brazdali so govorniki nizke cene! Do-

bili so se na državno zbornici levici možje, ki so imeli v dandanašnjih okoliščinah pogum razglasiti in priporočati manchestersko gaslo: „Laissez faire, laissez aller“! Predrzo to zaupanje v organski razvoj stvari! Zahtevalo se je z jedne strani, da bi vsi potaknili svoje glave v pesek, z druge strani pa se je pripoznavalo socialno nevarnost in potrebo, a ometalo se je nasvetovano in osnovano sredstvo, ne da bi se pa vsaj poskušalo bilo priporočati katero drugo pomoč! V našem socialno razburjenem času govoril je Auspitz vên pri oknu, hujskal kapital zoper delo, meščanstvo zoper plemstvo, češ da je predloga sovražna kapitalu in meščanstvu! Padala so v zbornico izustila, da Avstrija ne sme socialnega vprašanja poskusiti rešiti za svoje zemlje sama brez drugih držav, da je delavce treba izsesavati, ker drugače da obrtnik izhajati ne bo mogel! V istini, nekatere trditve bile so v tej debati poslane v svet, samo da ga iznenadijo! Poslanec dr. Bilinski in pa knez A. Liechtenstein sta si stekla največ parlamentarne časti v tej debati, zastopala sta stvar v nje visokem pomenu z vzvišenega stališča. Kar bi se pristajalo govoriti pravemu liberalcu, to se je čulo iz ust aristokrata-fevdalca! Nesmo se zadnjič motili trdeč, da liberalizem, kateri jedino more rešilno poseči v sedanje socialne razmere, da ta liberalizem ni doma pri avstrijski „zjedinjeni levici“. Izkaženi avstrijsko-nemški liberalizem, ki ni hotel razširiti volilske pravice, on tudi ne more biti udan in kos nalogam, ki so zvezane z reševanjem socialnih problemov. Ako se je na levici izdala parola, glasovati samo za tega delj za prehod v socialno debato, da bode „liberalnim“ poslancem možno, trgati od predloga odsekovega, kar je na njem še ostalo dobrega za delavca, to je socialna politika „ustavovercev in liberalcev“ naših s tem dovolj označena!

Upati pa je, da navzlic takim „manevrom“ osnova zakona vzide iz podrobnega razgovora prikladna in zvesta svojemu namenu: zboljšanju delavskega stanja. O tem pa prihodnjé!

„Glasbene Matice“ občni zbor

19. maja 1884.

(Dalje.)

Vrhu omenjenih denarnih virov donesla je tudi šolnina, ki se je vsled sklepa v odborovej seji dne 6. septembra 1883 pobirala po 1 gold. na mesec od učencev premožnejših starišev; majhen pripomo-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XXV. Poglavje.

Pripravljanje k bitvi.

Mej razbojniki je nastalo tako gibanje, beganje in kričanje, da se še Maksim ni utegnil zahvaliti Serebrjanemu. Ko so se nazadnje razbojniki postavili v red in dvignili se iz gozda, je Maksim, kateremu so vrnili konja in orožje, dohitel kneza.

— Nikita Romanovič, — rekel je, — poplačal si mi danes, da sem te rešil medveda.

— Kaj, Maksim Gregorjevič, — odgovoril je Serebrjani, — saj zato živimo na svetu, da pomagamo drug drugemu!

— Knez, — poprijel je besedo Perstenj, jahajoč poleg Serebrjanega, — gledal sem te in mislil: Eh, škoda, da ga ne vidi oni korenjak, katerega sem

jaz ostavil na Volgi! Če tudi je on slab človek, moj sovrstnik, vender bi se ti prikupil in ti njemu! Ne zameri, da ti povem, vidva sta podobnega značaja. Ko si ti spregovoril o svetelj Rusiji, in so se zažarile tvoje oči, spomnil sem se jaz takoj Jermaka Timofejiča. Domovino on ljubi, jako jo ljubi, če tudi je razbojnik.

Večkrat mi je rekel, da mu je težko zastoj tlačiti zemljo, da bi rad služil domovini. Oh, ko bi zdaj njega poslali na Tatarje! Sam bi pobil celo stotnijo. Kadar kričneš: za menoj fantje! tedaj se mi zdiš višji in silnejši, in vse se vali in suče okrog tebe. Podoben si mu, za Boga, da si mu podoben, nikar ne zameri, da ti to povem!

Perstenj se je zamislil. Serebrjani jahal je previdno, gledajoč v temno daljavo; Maksim je molčal. Zamolklo so se razlegali po poti koraki razbojnikov; zvezdnata noč se je tiho razpenjala nad spečo zemljo. Dolgo je šla tolpa po potu, kateri je kazal Tatar, katerega sta peljala s sabljami v rokah Hlopko in Poddubni.

Kar se zaslišijo iz daljave čudni, zmerni zvuki.

To ni bil človeški glas, ne rog, ne gosli, nekaj podobnega šumenju vetra v trstji, ko bi trsje moglo zveneti, kakor steklo, ali struna.

— Kaj je to? — vprašal je Nikita Romanovič, ustavljajoč konja.

Perstenj je odkril kapo in priklonil glavo skoraj do sedla.

— Počakaj, knez, da bodem poslušal!

Zvuki so so čuli zmerno in otožno, zdaj kakor srebrni valovi, zdaj kakor šumljanje drevov v gozdu, pri tej priči so umolknil, kakor da jih je odnesel stepni veter.

— Končal je! — rekel je Perstenj, smejajoč se! — Lej! kake prsi! Pol ure je tulil, pa se ni nič oddahnil!

— Kaj je to? — vprašal je knez.

— Čebuzga! — odgovoril je Perstenj. — To je pri njih, kar je pri nas rog ali žalejka. Morajo že biti Baškirci. Tu je razna drhalj s hanom, Kazanci in Astrahanci ter drugi nogajski pagani. Slišiš, zopet so začeli igrati.

(Dalje prih.)

ček; sicer ni znaten, a pokrije se z njim najemščina, svečava, kurjava in postrežba.

Ker se je nauk v glasbeni šoli pričel začetkom oktobra, oziroma že sredi septembra, a dosihmal še odbor ni bil popolnoma zagotovljen zastran subvencij, zato je moralo glede učiteljskega osebja ostati pri provizoriji prejšnjega leta, ki se je le v tem spremenil, da sta društvu začasno pomagala poučevati g. Wiedeman in g. Staral. Na razpis natečaja po raznih časopisih dobili smo 7 ponudeb. Vender si odbor iz prej omenjenih razlogov ni upal oddati službe, vrhu tega pa tudi noben kompetent ni povsem ugajal društvenim zahtevam.

S prestankom gledališčne sezone odšel je g. Wiedeman prostovoljno in „Glasbena Matica“ je prišla zastran učitelja goslarjev z nova v zadrego. Tej zadregi v okom priti, razpisala se je služba še enkrat, a zaman, dasiravno pod ugodnejšimi uveti. Ker je bila potreba po učitelju nujna, dogovorilo se je po privatni korespondenci z g. Drobečekom, bivšim gojencem Praškega konservatorija, ki je s pričetkom maja službo nastopil.

Tako je za zdaj utrjen temelj mlademu zavodu, ki obeta obilo plemenitega sadu.

Odbor je vsled sejnega sklepa tudi uležil prošnjo do slav. deželnega odbora, naj bi Glasbeni Matici blagovolil prepustiti kak prostor za šolo v reduti, a tej prošnji ni mogel zadostiti, ker ni imel nobenega prostora na razpolaganje.

V odborovi seji dne 29. septembra 1883 se je končno določila uredba glasbenega učiteljstva, nagrada učiteljem in število učnih ur na teden. Pri vsprejemu učencev naj se poleg zmožnosti gleda tudi na to, da li so stariši za domačo stvar vneti in narodni prijatelji, ter zaslužni, da se učenci oproste šolnine. — Ker so troški za šolo dosihdob že precej narasli, dovoli odbor izposoditi si 200 gld. od ustanovnine, ki se pa imajo takoj povrniti, ko bode „Glasbena Matica“ dobila prvo podporo in dne 17. jan. t. l. se je posojilo zopet uležilo v obrtniško podporno društvo. Napravila se je v šolski sobi tudi nova železna peč, ker je pretečeno zimo kljubu obilnej kurjavi skoro zmrzovala mladina mej naukom.

V dan 17. januarja t. l. je bila odborova skupščina na znanje vzela poročilo tajnikovo o raznih ulogah in rešitvah, ter o denarnem stanju. Prečitala se je cesarska zahvala na odborovem čestitanju zastran srečnega poroda presvitke cesaričine Štefanije. Dopis se je s slava-klici vzel na znanje.

Na prošnjo „Glasbene Matice“ do slavnega deželnega zbora, naj bi s podporo iz dramatičnega zaklada pomagal dati na svetlo A. Foersterjevo opereto „Gorenjski slavček“, došel je odpis, da slavni deželni zbor ni mogel uslišati odborove želje. Zato je odbor premišljeval, kako spraviti na svitlo z lastnimi sredstvi to dovršeno delo, ki bi bilo na čast slovenskemu narodu in še posebej „Glasbeni Matici“. Dasiravno opereta za posamezne glasbenike nema toliko praktične vrednosti, vender je v tako obsežnem delu, kakor je opereta, nakopičenega toliko krasnega gradiva, da si prijatelji glasbe morejo iz tega zaklada zajemati igre za klavir, samo-speve, duete, tercete, četverspeve in zборе raznega značaja. Z opereto bi bilo muzikalnemu občinstvu podano toliko materiala, da društvo tekom treh let ali še več ne prijavi toliko umotvorov, ki vrhu tega neso tolike glasbene veljave. Odbor misli to delo vender le s časom na svitlo dati, ako se pogodi z g. lastnikom, kateremu je bila priznana deželna nagrada zaradi tega izbornega dela.

Rokopise društvenim muzikalijam, za l. 1883 na svitlo danim, so izročili skladatelji „Glasbeni Matici“ brez vsakeršne odškodnine. Odbor spolnuje svojo najprijetnejšo dolžnost, da izreka svojima častnima članoma gospodoma A. Nedvedu in A. Försterju in g. odborniku R. Burgarellu tudi po občenem zboru svojo najsrčnejšo zabvalo. Slava! Po njih rodoljubnem delovanju je naša glasbena literatura obogatela za 4 lepa dela: slovensko mašo „Slava Stvarniku“ za moški zbor, in Marijino pesen „Sv. Devici v čast“ za sopran in ženski zbor ter orglje, obe kompoziciji od A. Nedveda; „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni“ za velik mešan zbor in klavir od A. Försterja in samospjev s klavirjem „Nazaj v planinski raj“ od R. Burgarella.

V istej seji se je tudi sklenilo, da društvo založi I. zvezek „narodnih pesni“ nabranih po g. odborniku Janko Žirovniku v Gorjah. Tiskalo se je tega dela 500 izvodov in večina se je razprodala, tako da društvo hrani le malo še teh zvezkov. Kakor je zaslužno g. Žirovnikovo nabiranje in priredo-

vanje narodnih napevov, istotako je vsega priznanja vreden njegov trud za razprodajo, kajti skoro 2 tretjini jih je sam razpečal. Ker je tudi on nesebično prepustil zakup „Glasbeni Matici“ skoro brez odškodnine, mu je društvo dvojno hvalo dolžno in zbor gotovo temu radošno pritrdi. Slava!

Članom „Glasbene Matice“, ki plačujejo šolnino za svojo deco v glasbeni šoli odbor v istej seji sklene dati to olajšavo, da so za 2 meseca učnine prosti.

Gledé na neugodno stanje društvene blagajnice je odbor tudi stopil v dogovor z odborom dramatičnega društva, da bi ono tudi glasbenemu učitelju pripomoglo do boljšega materialnega stanja s tem, da vzgojo pevskih močij in vodstvo muzikalnega dela dramatičnih predstav izroči učitelju glasbene šole. Dramatično društvo je izprosilo na posredovanje odbornika „Glasbene Matice“, g. dr. viteza Bleiweisa, v to svrhu 200 gld. in upati je, da bode odbor dramatičnega društva to svoto obrnil kmalu v določen namen, in da se bodo začele vzgojevati dramatične pevske moči in prirejati muzikalije za prihodnjo gledališčno sezono.

Pred dohodom gosp. Drobečka se je odbor še enkrat sešel dne 16. aprila t. l. v posvetovanje in je končno določil njega dohodke; artistični odsek pa se je poveril, da sestavi načrt za ves nauk v glasbeni šoli. — Ker je XI. društveno leto s koncem aprila t. l. poteklo, odločil se je današnjemu občenemu zboru 19. dan t. m. ter razglasilo vabilo po časopisu. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. maja.

V petek bodo v **državnem zboru** volitve v delegacije. Čehi so ponudili Nemcem kompromis. Češki Nemci se pa še niso odločili, ali ga vsprejmo ali ne, najbrž ga bodo zavrnili. Moravski Nemci pa imajo dva glasa večine, zato bodo iz Moravskega samo Nemci voljeni v delegacije, ker tu na kak kompromis niti misliti ni.

Pizenska trgovska zbornica je vsprejela nek predlog, da se v Kašperskej gori ustanovi dvojezična obrtna šola. Nemški odborniki so se temu predlogu ustavljali in predlagali, da naj se poleg nemške ustanovi samostojna česka obrtna šola, a njih predlog je bil zavržen. Iz tega se vidi, da se Nemci nikakor nečesto učiti češčine, če tudi bi to bilo za nje potrebno.

Ogerski ministerski predsednik poslal je na vse občine okrožnico, da naj pazijo, da se pri volitvah ne bodo godili nikaki izgrede, nepostavnosti in državi sovražne agitacije. Bog zna, kaj sedaj minister razume pod izrazom državi sovražne agitacije. Včasih se je že na Ogerskem vsako svobodno gibanje Slovanov smatralo za državi sovražno. Tako so zaprli vse slovaške šole, ker so bile državi sovražne, morda je sedaj ta ukaz ravno tako naperjen proti nemagjarskim narodnostim.

Vnanje države.

Kakor se iz Cetinja poroča, podal se je **črnogorski** knez Nikita v spremstvu ministra notranjih zadev Božo Petrovića, ministra vnanjih zadev Radonića, upravitelja financ Matanovića, turškega in grškega zastopnika v Cetinju, Djeva efendija in Psylla, in mnogo drugih v severne in vzhodne okraje Črne gore.

Veliki manever **bolgarske** milice bode okoli Varne. Zbralo se bode 24 batalijonov, ki bodo tja prišli že koncem maja in se utaborili na višinah okrog Varne. Kakor se sliši bode grški kralj v družbi z bolgarskim knezom navzoč pri teh manevrih.

Kakor se poroča iz Carigrada, sti Rusija in Anglija v posebnej noti opozorili **Turčijo**, da še ni odstopila mesta Kotura in njega okolice Perziji, kakor to določujejo določbe Berolinskega dogovora, in da naj tjakoj pošlje turške komisarje, da v sporazumljenju z ruskimi in angleškimi komisarji določijo mejo.

Kakor je izvedela „Nord. Allg. Zeit.“ pride mesto Li-Fong-Pao-a Šu-Tsing Čen za **kitajskega** poslanika pri Berolinskem, Rimskem in Haagskem dvoru, ter francoske republiki. Bival bode v Berlinu, v Parizu ga bode zastopal jeden poslaniški namestnik.

V Londonu se še vedno misli, da se bode kmalu doseglo sporazumljenje mej Anglijo in Francijo zaradi **egiptovske konference**. Ko se to sporazumljenje doseže, bode Anglija povabila velevlasti h konferenci, ki bode najbrž v Londonu. V povabilu bode se znova razložilo namen konference z ozirom na predgovore s Francijo. Da se bode doseglo sporazumljenje mej Anglijo in Francijo, kaže to, da je pri poslednjem snidenju internacionalne sodne komisije angleški delegiranec glasoval s francoskim, dozdaj je namreč Anglija vedno glasovala v tej komisiji z manjšimi vlastmi, in tako tem pomogla vzdržavati ravnotežje. Zaradi tega glasovanja se je pa takoj umaknil belgijski delegiranec, španjski

je pa naznanil, da misli isto storiti. — Kakor se iz Aleksandrije poroča, se misli Egiptet dovoliti s posvetovalnim glasom pri konferenci. Ako bodo velevlasti to dovolile, poslan bode Nuber paša kot odposlanik h konferenci. Nuber paše misija bi pa ne imela nikake zveze z misijo Blum paše, ki je zaradi svojega obširnega poznanja egiptovskih financ poklican v London, da pomaga izdelati definitivni finančni načrt.

Poročila iz **Sudana** neso nič kaj vesela. Po noči mej 18. in 19. t. m. približali so se ustaši na 50 metrov Suakimu in začeli streljanje, ki je trajalo dve uri. Več hiš je poškodovanih.

Dopisi.

Iz Št. Jurija na južnej železnici v 20. dan maja. [Izv. dop.] (Poskus ustanoviti „ortsgrupo“ nemškega šulvereina.) Iz Celja vam že telegrafično poročano, da se ta „ortsgrupa“ ni ustanovila; hočem vam še poročati o celem dogodku.

V nedeljo dne 18. maja se je s posebnim vlakom ob 1/25. uri popoldne pripeljalo okoli 160 Celjancov z ujetimi delavci iz Štor, katere so tam vzeli v svoj vlak.

Kmetje okoličani so to po časnikih zvedeli in namenili so si, osobno ogledati ustanovitev. Tržani so bili vsi od doma, da se jim ne bi moglo očitati v kakem slučajnem nemiru, da so ga prouzročili. Samo jeden tržan, občinski svetovalec, je bil doma. Kmetje so si pa hoteli enkrat to ogledati posebno zaradi tega, da vidijo, na kak način se šulverei v takih krajih, kakor je Št. Jurij, kjer ni, razen dveh, človeka, ki bi se strinjali z nameni šulvereina. Kako taktno in vzgledno so se v tem slučaju obnašali tržani, razvidi se iz tega, da je tu in tam prišel kmet k znanemu tržanu in omenil bodoče zborovanje; pri tej priliki so tržani vsacemu svetovali, da naj Celjane čisto pri miru pusté, naj delajo, kar hočejo, in naj sklepajo, kar hočejo; svarili so jih, da Bog ne daj, da bi jih provocirali ali dražili, ker se lahko prigodi, da bi se kmetje, posebno pa kmetijski fantje razburili in tako v nepremišljenosti storili kaj nepostavnega, za kar bi le sami škodo trpeli itd. Vidi se torej, da so se tržani celo suma vznemirjenja pazljivo izogibali in želeli, da bi se Celjani čisto pri miru pustili.

Jako razumni kmetje okolice Št. Jurijske so na to odgovarjali, da nikakor ne nameravajo nobenega vznemirjenja, da vedó, kako se jim je obnašati, da postave ne prekoračijo, da hočejo samo zaradi tega zborovanja udeležiti se, da tam izražajo svoja mnenja, kar je po njihovem mnenju vsakemu dovoljeno, rekši: „če oni smejo svoja mnenja izraževati, smemo tudi mi naša.“

S tem namenom se je zbralo kakih 30 kmetov in pričakovalo došle goste. Mej temi je pa tudi bilo nekaj kmetijskih fantov, ki so že od kolodvora spremljali Celjane in z njimi vred prišli v gostilno. Prišli so Celjani, mej njimi: dr. Glantschnigg, dr. Stepschnigg, dr. Higersperger, dr. Neckerman, Celjski župan; tudi ni manjkalo dr. Ausserer-ja iz Sevnice. Kmetje so mirno sedeli in zborovanje se je mirno pričelo.

Začel je govoriti neki Wiesend, knjigovodja v Štoreh, mlad človek z očali, (tega so namreč bili naprosili, da naj bo proponent „Ortsgrupe“ v Št. Jurji, ker tam nobenega ni; vidi se že iz tega, kaka velika potreba je bila ustanoviti „ortsgrupo“ v Št. Jurji). Govoril je in, ko je izrekel „nemški šulverei“, so kmetje zaklicali: „Živio Slovenci!“ Celjanom že to ni bilo po volji, da se udeležijo kmetje iz okolice, ker dobro vedó, da niti jeden ni njihovih mislij, a navajeni samovlastno vladati in terorizovati vse drugače misleče, so začeli po Celjansko zabavljati na občino, ki ne skrbi za red. Mej tem je neki žaljivo omenjal osebo župana gosp. dra. Ipavica, ki ga čeli Št. Jurjski okraj časti in ljubi, kakor svojega očeta more ljubiti dete. To je nekako razburilo kmete, ki pa so bili vedno mirni in le pri vsakem pričetem govoru so poudarjali: „Mi smo tukaj sami Slovenci. Mi ne potrebujemo šulvereina. Mi si bomo šolo sami napravili. Mi se ne strinjamo z nameni šulvereina; le odidite, od koder ste prišli.“ Mej tem so se vedno vkup pomikali Celjani, 160 na število, iz samega strahu pred 30 kmeti, ki pa so bili mirni in katerih cela pregreha je bila ta, da so izražali svoja mnenja in da tako Celjani svojih govorov neso mogli zgotoviti, ker so jih kmetje s svojim mnenjem preglasovali. Celjani so bili, kakor povedano, vsi vkupé zlezli proti nasprotnemu izhodu, posedli so tudi kuhinjo Neudelneve gostilne. Mej tem jih je pa nekaj zbe-

žalo, posebno tisti, ki so imeli seboj gospé. V tej svoji skupini so dobili jednega kmetkega fanta, ki je šel menda ravno na stran, in tam so ga prijeli, vrgli na vroče ognjišče, zvezali in hrabro topli z „boksarji“.

To Celjanom še ni bilo dovolj in poslali so po žandarje, kateri so iz Celja prišli trije, domačih pa so bili štirje. Vladnega komisarja ni bilo nobenega, sami žandarji so prišli iz Celja, akoravno je pri nas žandarmerijska postaja.

Žandarji s spremljajočimi Celjani prihiteli jako razburjeni z nasajenimi bajoneti. Mej potom zgrabili so vsakega, na katerega so Celjani pokazali. Mej temi so aretirali tudi na ulici njim ravno nasproti došlega učenca Praunseisovega, ki je rekel: „Jaz sem tudi Slovenec!“ Alo, marš! zgrabili so ga zaradi tega.

Potem udarili so žandarji v gostilno; tam so aretirali vsakega, na katerega se Celjani in Schescherko s prstom pokazali, brez da bi bili vprašali zakaj, ali sploh stvar pretresovali.

Po tem takem so imeli Celjani politično oblast seboj v žepih, da so jih brez vprašanja žandarji ubogali in strastno izpolnjevali njih želje. Mej potom do kasarne so Celjani ujetnike z „boksarji“ obdelavali pred očmi žandarjev. Kako nepremišljeno so žandarji postopali, kaže tudi to-le: Mej potom iz trga do kasarne je srečala eskorta dva kmeta, ki sta ravno prišla po cesti. Zagledavši jednega, reklo se je: „Hola! ta je tudi celi dan rogovilil!“ Aretirali so ga, akoravno ga ves dan še v Št. Juriji ni bilo, kajti ravno je prišel. Čez pol ure so ga seveda izpustili.

Zaprlj so jih kakih devet in zvezane gnali v Celje; mej temi so poštene in mirni ter spoštovani kmetje; fantje so večidelj zbežali. V Celji ni bilo niti pri sodnji niti pri sodišči nobenega sodnika, ki bi jih bil vsprejel in razsodil, je-li zapor opravičen ali ne. Sedijo še dandanes v zaporu. Preiskava bode spravila vse na dan.

Celjani so sklenili ustanoviti namestu v Št. Jurji, kjer ne marajo za šulverein, „ortsgrupe“ za Št. Jurij v Storeh, in Št. Jurijski kmetje si imajo sami pripisovati, da ne bodo imeli sedeža te „ortsgrupe“ v Št. Juriji.

Vprašanje: Kdo hujska na Spodnjem Štajerskem ljudstvo? Kdo ga provocira?

Z Radovice 19. maja. [Izv. dop.] Naš občinski zastop je včeraj jednoglasno sklenil in takoj odposlal naslednje pismo:

Blagorodnemu gosp. Josipu Senčarju,
c. kr. sodnemu pristavu,

prej v Metliki, zdaj v Senožečah.

Posebna mi je čast in preugodna priložnost naznaniti Vam jednoglasni sklep občinskega zastopa na Radovici v seji dne 18. maja 1884, po katerem se Vam ima na odhodu iz sodnega okraja Metliškega, — kjer ste celi dve leti kot pristav in sodni vodja z obdobjem vredno pridnostjo, gorečnostjo, nesebičnostjo in nepristranostjo na korist našemu od vseh strani zatiranemu ljudstvu mirno, dostojno in postavno poučno delovali in po ukazih pravosodnega ministerstva slovenskim strankam z vidno iskreno radostjo s slovenskimi zapisniki in razsodbami ustrezali, in zarad vsega tega naše popolno zaupanje v polnej meri zaslužili, — javna večna zahvala izreči in v našem narodu najblažji spomin ohraniti.

Z odličnim spoštovanjem

občinski urad na Radovici

dne 19. maja 1884.

Župan: Martin Režek.

Domače stvari.

— (Imenovanja.) Častnimi kanoniki Lavanškega stolnega kapitela so imenovani gg. Martin Stranjšček, dekan v Hočah, Toma Rožanec, konsistorijalni svetnik in dekan pri sv. Magdalen v Mariboru in Martin Juvanec, dekan v Šmarji pri Jelšah.

— (Nedeljski dogodki v Št. Juriji) ob južni železnici pokazali so z nova, da nemški „Schulvereinovci“ so zgolj narodni „agents provocateurs“, zoper katere Slovani upravne naše organe zaman kličejo na pomoč. Veseli nas, da to pripoznavajo in obsojujejo sami nemški listi. Tako na pr. o zadnjem dogodku piše „Grazer Volksblatt“: „V Št. Juriji pri Celji je zadnje nedeljo zupet prišlo do škandala. Naš ljubeznjivi, nedolžni „Schulverein“ je tam napravil svojo nemško šolsko podružnico in pri tej slavnosti se je, kakor poročila govorijo zelo naivno, nabralo 160 udeležencev iz

Celja in Štor, potem pa še gostov iz tistih krajev v okolici, kateri imajo nemške prebivalce; to se pravi: na shod so prišli sami okoličani, kar tudi drugače biti ne more, ker Št. Jurij šteje po zadnji narodni štetvi 4130 slovenski in le 25 nemški govorečih prebivalcev. Sicer se ne more odobravati (če je res! Op. uredništva), da so slovenski fantje zbor „attaquirali“ in aranžirje hoteli napasti, od česar jih je pa odvrglo žandarmstvo, ki je prišlo dokaj krepko: toda bolj zoperne provokacije skoro ne more biti, nego je to, da se na Spodnjem Štajerskem v trdo slovenske kraje zanaša agitacija nemškega „Schulvereina“. Tu gotovo ne gre rešiti „zatirano“ nemštvo, nego pravi se to pomikati se naprej proti Slovincem in to je provokacija. V Gradci je bilo vse raz sebe, da se je na nekem vrtu prepevalo slovenske pesni; sami pa se po sto mož nstavljaajo v Št. Juriji in hočejo tam napraviti germanizacijsko postajo!! Človek bi se bil prijatelj germanizacije; ali partisans našega nemškega „Schulvereina“ naj to stvar lepo pri miru pusté; za to imajo preokorne roke in družega ne izzovejo, nego — poleno. Kako malo navdušenja more to društvo vzbuditi celo v nemškem prebivalstvu, — kdo bi tega ne mogel prijeti z obema rokama?“ — Tako Graški list, ki tudi, kakor pravi, nema „übel Lust“, da bi germanizoval, ponemčil nas Slovence. Da mu postopanje „Schulvereina“ vender ne ugaja, kaže, da je društvo to celo Nemcem — premonstrečno!

— („Narodni Listy“) pišejo v svojej 136. števil. dne 16. t. m.: Gledališni vlak v zlato Prago nameravajo naši vrli bratje Slovenci meseca avgusta t. l., ter se je k temu podjetju oglasilo do sedaj že okoli 250 oseb. Akoravno smo popolnem preverjeni, da v slovanski ideji ne nabajamo toliko blagega sočutja za našo sveto stvar, kakor ravno v tem tako britko skušanem narodu, kateri je, akoravno že čez tisoč dolgih let boreč se proti tujemu nasilstvu, na literarnem polju povzdignil se do stopinje, da mora nehoté strmeti tudi največji mu nasprotnik, vender moramo ginjeni priznati, da nas je ta ukrep bratovske ljubezni popolnem iznenadil. To ne bode slučajni obisk samo nekaterih prijateljev českega naroda — ne, narod pošlje svoje sinove narodu, ter bode s tem slavnim činom vsemu svetu dokazal, da smo slovanski narodi složni v vseh svojih načelih in da nam mora sedaj biti gaslo: solidarnost slovanska. — Iz globočine srca veselimo se prihoda naših mlh bratov od Mure, Drave, Save, Soče, ter od obali morja jadranskega in ni nam treba zagotavljanj jim, da jih pričakuje vsak Čeh z odprtimi rokama.

— (Društveniki meščanske vojašnice v Ljubljani) imajo v nedeljo 25. t. m. ob 11. uri v magistratni dvorani svoj redni občni zbor. Dnevni red: 1. Letno poročilo in sklep računa za l. 1883. 2. Poročilo pregledovalnega odbora. 3. Volitev novega odbora za pregledovanje računa za leto 1884. 4. Volitev štirih družabnikov vodstva namesto letos vsied dosluženja izstopivših in 5. Posamezni nasveti.

— (Društvo „Ljudska kuhinja“) ima v ponedeljek 26. maja ob 6. uri zvečer na starem strelišči svoj občni zbor, v katerem se bode poročalo o društvenem delovanju preteklega leta in volilo nov odbor. Delovanje tega društva zasluži pač vso podporo, kajti nad 100 dijakov raznih šol dobiva tu v posebnem oddelku za malo krajcarjev zadostljivo tečne hrane, a tudi Ljubljanskim pravim revežem je ta zavod v veliko korist. Odvraca pa tudi kolikor toliko od žganjepitja, kajti za male krajcarje se revež lahko nasiti in ni treba segati po nesrečnem žganji.

— (Ogenj) navstal je včeraj v dimniku hiše gospoda Dolenca na Poljanski cesti ter v kuhinji, kjer se je sušilo svinjsko meso, hitro razširil se in pokončal mnogo krač in klobas, tako da je precejšnja škoda. Ogenj pogasili so domači ljudje, predno je prispela požarna bramba, ki je bila jako hitro na mestu.

— (Novi državni petdesetaki.) Državna centralna denarnica bode koncem tega tedna izdajati začela nove bankovce po petdeset goldinarjev.

— (Stara „Presse“ je prinesla v 139. št. feljton z nadpisom: „Pompeium resurrectum“, v katerem nekov Kaden govori o na novo vstavljenem, oživešem mestu Pompejskem, oziroma o slavnostih, ki so so te dni godile. Pisatelj pravi, da je vzel latinsk napis, ker v feljtonu slavi čase, v katerih

so celo dekline in kočijaži govorili latinski. Saj je to menda res kočijaška latinščina, če se piše „Pompeium resurrectum!“ Prvošolci, vzemite v roke modri ali rudeči svinčnik!

— (Iz Trsta) se nam piše v 20. dan t. m.: „Sokol“ imel je v nedeljo izlet v Boljunec pri prav lepem vremenu. Prišedši pred vas, bil je prav lepo z godbo in zastavo slovensko od tamošnjega vrhovnega župana Dolinskega, E. Lampe-ta, starešinstva in ljudstva vsprejet; skozi lepo napravljeni slavolok, na okinčani vrt odveden, kjer so se vrli mladiči odpočili, in okrepani po izvrstnej brežanki, zopet ob 9. uri zvečer v Trst mirno vrnili. — Minulo soboto imeli so pekovski delavci svoj veliki shod, pri katerem so razpravljali o svojem težavnem poslu. Posvetovali so se, kako bi po najkrajšem potu zamogli prisiliti gospodarje, da osnujé pekovsko zadrugo, in ker se kažejo nekako nasprotne, pa stvari kolikor bodi ovirajo z gospodarskega in tudi z narodnega stališča. Ker delavci zahtevajo pri zadrugi tudi slovensko uradovanje; so neki gospodarji nemški in laški, pa tudi odpadniki našega rodu, temu lepemu dejanju svojih pomagačev nasprotni in gledajo koristni stvari škoditi in tako vse zavlačujejo. — Umrli je minoli teden deželni mestni odbornik in poslanec prvega okraja Škedenj, Anton Pogan, za mrtudom. Na mesto umrlega za ta okraj kandidiral bode baje Peter Persič, c. kr. colni višji uradni oficijal. — Dne 18. t. m. bili ste obe ruski ladiji „Strelak“ in „Svetlana“ z zastavami odičeni; pa tudi avstrijska pilotska parnika sta v znamenje prijaznosti bila z zastavama okinčana in z rusko (bela z modrim križem sv. Andreja). Rusko vojništvo obdržavalo je svete in vojaške ceremonije; ravno ko je poludne ustrelil, splezajo vojaki na jadra ter z ura-klici in gromovitim streljanjem topov obeh ladij pozdravljali so iz daljne Adrije svojega bodočega cara. Udanemu nazdravu sledil je grom topov z Grada.

— (Slovanska zabava na Dunaji.) Slovansko pevsko društvo na Dunaji priredi soboto 24. maja v dvorani i vrtu pri hotelu Zillinger (Wien, Wiedner Hauptstrasse 25) zabavo z vélezanimivim programom. Zabava nosi ime „Damský večer“. Posvečen je ženskemu zboru od moških pevcev, akoravno imajo dame ves arrangement. Pojo se češki, ruski, hrvatski, srbski in slovenski moški, ženski in mešani zbori. Izmej teh so nekateri prav šaljivi. Slovenski zbor je Nedvedov: „Oblakom“, Krasen mešani zbor. Slovenci, ki ljubijo pošteno zabavo in domoljubno slovanske pesni, gotovo bodo z veseljem obiskali ta večer.

— (Učiteljske zadeve.) Gosp. Josip Bozja, učitelj v Begunjah pri Cerknici, imenovan je nadučiteljam na dvorazrednica v Košani; začasni učitelj v Krašnji gosp. M. Kos postal je definitiven na isti šoli. — Gosp. H. Podkrajšek, učitelj v Borovnici, dobil je radi bolehanja šest tednov odpusta.

— (Z železnice.) Ob 20. t. m. naprej imajo podnevni brzovlaki mej Zidanim Mostom in Trstom tudi vozove tretjega razreda; mej Zidanim Mostom pa mej Dunajem prej in slej samo vozove II. in I. razreda. — Kdo bode nosil v glavi te večne izpremembe?

— (Krapinske toplice.) Drugi izkaz o gostih in tujcih v Krapini našteje do 11. dne maja 77 strank s vsega vkup 95 osebami. Prebiva tudi tam eksclenca bivši minister pl. Stremayr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. maja. Vošnjak in tovariši interpelujejo vlado zastran dogodkov v Šent-Jurji: Ali bode vlada ukazala, da žandarji ne aretujejo nepostavno mirnih ljudi, ki nobenega motenja javnega reda zakrivili neso, in ali sme „Schulverein“ povsod zborovati brez vednosti župana in brez politiškega komisarja. Justični minister si je precej dal poročati iz Celja ali so aretovani še zaprti in zakaj.

Dunaj 21. maja. „Wiener-Zeitung“ objavlja zakon o obdačenji žganja in naznanilo zastran novih petdesetakov z dne 1. februarja 1884. Princ Leopold Saksonsko-Koburški zvečer umrl.

Budimpešta 21. maja. Uradni list objavlja cesarjevo ročno pismo, s katerim se državni zbor skliče v 25. dan septembra, dalje ministersko naredbo, s katero se določijo splošne volitve od 13. do uštetega 22. junija in sankcionirani obrtni zakon.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek 23. maja 1884.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzeteji A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (690-6)

Tuji:

dne 20. maja.

Pri **Slonu**: Bick z Dunaja. — Wonerman iz Trsta. — Schulhof z Dunaja.
Pri **Maltici**: Walter, Tauser z Dunaja. — Schubert z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarji**: Pali iz Gradca. — Queiser iz Celja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. maja	7. zjutraj	738-12 mm.	+15-6°C	sl. zah.	jas.	
	2. pop.	737-22 mm.	+24-8°C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	738-42 mm.	+17-8°C	sl. szh.	jas.	0-00 mm.

Srednja temperatura +19-4°, za 4-5° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 21. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo)

Papirna renta	80 gld.	50	kr.
Srebrna renta	81	25	
Zlata renta	108	05	
5% marna renta	95	85	
Akcije narodne banke	855		
Kreditne akcije	314	75	
London	122	05	
Srebro			
Napoli	9	68	
C. kr. cekini	5	73	
Nemške marke	59	70	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	90	
Ogrska zlata renta 6%	122	60	
"	92	20	
"	88	90	
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	40	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	25	
Kreditne srečke	100 gld.	176	25
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	25
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	223	20

V najem

se daje ali se pa proda iz proste roke stara, renomirana gostilnica „pri Slavcu“ v Cerkljah pod jako ugodnimi pogoji. — Natančneji pogoji izvedo se pri lastniku Juriji Klančar-jl, gostilničarji v Gorenjem Logatcu.

Preselitev trgovine.

Podpisani s tem naznanja p. n. občinstvu, da je svojo v Zvezdi št. 8 že 33 let obstoječo

urarsko in optično trgovino

preselil

v Zeschkovo hišo, Mestni trg h. št. 8,

vis-à-vis kranjskeje eskomptnej banki. — Zahvaljuje se za zaupanje, ki se mu je toliko let skazovalo, in se bode še nadalje prizadeval z dobrim blagom, najboljšo postrežbo in nizkimi cenami k sebi vabiti p. n. kupovalce.

NIKLAS RUDHOLZER.

urar in optik, c. kr. avstrijski in ogerski liferant stražnih kontrolnih ur, zapri-seženi cenivec v optičnih stvarih.

Gostilnica „pri Virantu“,

(Sternwarte),

Sv. Jakoba trg v Ljubljani.

Odpretje vrta.

Svojim p. n. gospodom gostom in slav. občinstvu zahvaljujem se za dosedanje mnogobrojno obiskovanje moje gostilnice in naznanjam, da z jutrnjim dnem otvorim popolnem na novo opravljeni senčnati

vrt gostilnice „pri Virantu“.

Točil bodem dobro znano izvrstno marno pivo Mengiško, prava Bizelska vina, ter služil z mojimi vseobče kot izvrstnimi priznanimi gorkimi in mrzlimi jedili.

Kegljišče, ki je na novo urejeno, da se posameznim društvom za jeden ali več večerov po dogovoru v najem.

Skrbel sem za hitro in prijazno postrežbo in vabim slav. občinstvo na mnogobrojni obisk.

V Ljubljani, v 16. dan maja 1884.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Miculinič, po domače Tone,

gostilničar.

(337-2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Uljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem

krčmo „pri Guziji“ v Šiški.

Za okusna jedila, dobro vino in izvrstno Koslerjevo pivo, vse po najnižji ceni, bodem vedno skrbel. Obilnemu obiskovanju priporočam se

z odličnim spoštovanjem

Iv. Kavčič.

(351-1)

V kavarni pri Slonu

vsak dan

sladoled.

Umetne

(32-38)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikalanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.
„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.

Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,
generalni agent.

Potniki naj se pa obrnejo na J. TERKULE, generalnega pasažnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu. (291-11)

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Vinski sodi

od 6-7 hektolitrov vsebine

(329-3)

se jako po ceni prodajo.

Več se izve v Fr. Müller-jevem Annoncen-Bureau.

Zaradi prehajajoče sezone

dobé se

na „Dunajskem bazarji“

solnčniki

po jako ugodnih cenah.

Solnčnike iz kretona ali satina po 90 kr., 1 gld. 15 kr., 1 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr.

Solnčniki iz kakor svilu finega satina po 1 gld. 75 kr., 2 gld. 25 kr., z modernimi palicami in čipkami po 1 gld. 45 kr., 1 gld. 60 kr., 2 gld. 25 kr., 2 gld. 60 kr., 3 gld.

Elegantni solnčniki iz atlasa z mednimi votlimi žicami 3 gld. 30 kr., jako veliki po 4 gld. 25 kr., s čipkami po 4 gld. 15 kr., 5 gld. 50 kr., 6 gld., 6 gld. 50 kr.

Solnčniki iz surove svilu, brokata in polsvile po 3 gld. 30 kr., 3 gld. 80 kr., 4 gld. 50 kr., 4 gld. 85 kr.

Otročji solnčniki po 45 kr., 50 kr., 60 kr., 70 kr., 70 kr., 1 gld. 30 kr.

Senčniki za gospode iz dvojnitke po 1 gld., 1 gld. 25 kr.

Senčniki iz podloženega dvojnega blaga po 1 gld. 35 kr., 1 gld. 50 kr.

Senčniki iz nepremočljive jadrovine s potnimi palicami samo 1 gld. 50 kr.

Dežniki, jako reelni izdelek.

Iz kretona po 85 kr., 1 gld. 50 kr. jako veliki.

Iz angleškega klota po 1 gld. 25 kr., 1 gld. 40 kr., 2 gld.

Iz nepremočljivega köpper-blaga po 2 gld. 15 kr., 2 gld. 40 kr., 2 gld. 70 kr.

Iz konjske žime trdnější kakor svilnati po 2 gld. 85 kr., 3 gld. 10 kr., 3 gld. 60 kr. (243-3)

„FONCIERE“

Peštansko zavarovalno društvo.

3 milijone goldinarjev delniškega kapitala in nad 7 milijonov goldinarjev rezervnih zakladov in letnih zavarovalnin.

Račun za leto 1883 kaže dohodkov od zavarovanja za oženj. točo, prevažanje in življenje i. t. d. 6,542.323 gld. 29 kr. in čistega dobička 168.625 „ 23 „

Za leto 1883 izplačuje se na delnico (100 gld.) po 5 gld. „FONCIERE“, Peštansko zavarovalno društvo, se šteje mej najimoviteje zavarovalne zavode.

To društvo zavaruje po najugodnejših pogojih

proti škodi po ognji: poslopja in premakljivo blago,

proti zlomu ali razpoki: zrcala in zrcalne šipe, in

življenje človeško i. t. d.

(326-3) Vsakovrstne škode se takoj in prav dobro plačujejo.

Razjasnila daje in naročila vsprejema ter točno izvršuje

Franco Drenik, glavni opravnik „FONCIERE“, Peštanskega zavarovalnega društva.

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov za gospe in gospode

v iznenadno lepej in velikej izberi, priprosto in najelegantnejše upravljenih po najnižjih cenah; potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, alpaca, cloth, botany (blago iz konjske žime), pol svila, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na

patentovanih avtomatnih stojalih,

ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete dežnikov: patentovani samootporni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanijske, ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi.

Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlađijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem.

Prekupcem pošlje se na zahtevanje obširne cenilnike.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov,
v Ljubljani, Mestni trg št. 15. (197-5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.